בס"ד | י"ד אייר תש"פ

אור דוד

מוקדש לע"נ הבה"ח דוד צברדלינג ז"ל בן ש <mark>למח זל</mark> מן ושושנה נעמי הי"ו	גיליון מספר	יציאת שבת			כניסת שבת			פרשת שבוע
	00	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	אמור
		20:03	20:06	20:01	18:58	19:06	18:49	

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

היום חל פסח שני. ידוע הסיפור על שחלק מעם ישראל לא הצליחו להקריב קורבן פסח יחד עם כולם בגלל שהיו טמאי מתים, מצורעים או בדרך רחוקה מירושלים. הם לא ויתרו על המצוה למרות שהיו פטורים וביקשו ממשה:"למה נגרע..", משה שאל את ה' ואכן ניתנה הזדמנות שניה:"פסח שני".הרבי מליובאויטש זצ"ל אומר שהמסר של חג זה הוא שתמיד יש הזדמנות שנייה. אל תתיאש! נפלת?תקום, תתחזק, שבע יפול צדיק וקם. נזכיר שנוהגים לאכול היום מצות בבוקר וכן בערב כמו פסח ראשון שהקורבן הוקרב ב-י"ד ונאכל ב-ט"ו. אשכנזים מברכים על המצה המוציא כל השנה וספרדים לאחר הפסח מברכים מזונות (אלא אם אוכל 216 גרם שיעור קביעות סעודה שצריך נטילת ידיים והמוציא). זו דעת הרב עובדיה אך לנוהגים כרב מרדכי אליהו עד פסח שני המוציא ומשם ואילך מזונות. שנזכה תמיד לקום מהנפילות בשמחה. בשורות טובות! אוהב אתכם! שבת שלום (-:

דבר בעיתו מה טוב – מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.
מַיּיוֹ אַיִּירֵ: א (ויסעו מאילם) וַיָּבֹאוֹ כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל מִדְבַּר סִין אֲשֶׁר בִּין אֵילָם וּבֵין סִינֵי
בַּחֲמִשָּה עֲשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשִּׁנִי לְצֵאתָם מֵאֶכֶץ מִצְרָים: בַ כתיב וילינו וַיִּלוֹנוּ כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
עַל מֹשֶׁה וְעַל אַהְרֹן בַּמִּדְבָּר: גַ וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִי יִתֵּן מוֹתֵנוּ בְיַד יְהְוָה בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם
בְּקָבָל הַזֶּה בְּּרָעָב: דַ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה הִנְנִי מַמְטִיר לָכֶם לְּחֶם מִן הַשְּׁמִים וְיָצֵא הָעָם וּלְקְטוּ
בְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ לְמַעַן אֲנַפֻּנוּ הְנֵלֵךְ בְּתוֹרָתִי אִם לֹא: הַ וְהָיָה בַּיוֹם הַשִּׁשִׁי וְהַכִּינוּ אֵת אֲשֶׁר יָבִיאוּ
זְּהָיָה מִשְׁרָה עַל אֲשֶׁר יִלְקטוּ יוֹם יוֹם: וַ וַיִּאמֶר מֹשֶׁה וְאַהָרֹן אֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֶבֶב וִיִּלְעָם עַל יְהוָה בְּשָׁתִי מְּהָב בְּעַל בְּנִי יִשְׂרָאֵל עָבֶב וְיִדְעָהֶם כִּי וְהָנָה בְּשַׁתְי יְהְוָה אֲתְלֶם עַל יְהוָה בְּתֵת יְהוָה בְּעָב וְשְׁרָאֵל עָבֶב בְּשַּׁר לְאֶבֶר וְהְנָה בְּעָלוּ וְנַחְנוֹ מָה לֹא עֲלֵינוּ תַלְּינוּ עֻלְינוּ: חַ וַיֹּאמֶר משָׁה בְּתֵת יְהוָה לְּבָע בְּשְׁמִע יְהוָה אֶל אַבְרוֹ אֲלֵב בְּשָׁר לְאֲכָר וְשְׁבָּע בִּשְׁבע בְּשְׁמֹע יְהוָה אֶל מַּבְין אֲלֵב בְּשְׁר אֲלֶה עָבם מְלִינִם עַלִיוּ וְבַּבְר אַבְּלִי וְהוָה בְּעֹר וְבְּעָר וְבְּלְב אָל עֲדַת בְּנֵי יִשְׁרָאֵל הַבְּבּן וְהְנִבּע בְּשְׁר אֲלָבְת וְשְׁבְעוּ לְמָם וְיִדְעְתָּם כִּי אָנִי יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לָּאל מַשְר לְּשָב וְיִבּע בְּשְׁב עִבּייר וְהַבָּב בְּשְר אַל מְשְׁב לְי עֲדֵת בְּנֵי יִשְׁרְאל הַבְּיך וְבִּבְּך אֲמָבֹר וְמָב עָב בְּשְבּי וִישְׁרָאל דַּבּר אֲלָהֶם לֵאמֹר בֵּין הְעֹב בְּים תֹּאבלוּ בְּלֵיר וְתָבְלְ עָּבְר הְשְׁבְע בְּשְׁר הְיִבְיּך וְבִּין בְּעְר בְּבִין בְּעְלְיב עְבִי יְחָב בְּער יִים בְּעֹיר וְיבְר בְּעְר בְּבִין לְמְם וְיבְלְים עְּלְבְי יִשְּרְבּי יִבְּיוֹב בְּי וְשְׁבְער בְּים בְּעִבּי יִישְׁבְי וּיִבְּים בְּעִים בְּבִין וְיִם בְּעְבוּ וְשְבְּב בְּבְין בְּעְבְי בְּבָּב עְבִי וְּעְבְּבִי וְבְּבְי וּיִבְּבְי בְּיִבְיוֹי בְּיִיבְּי בְּיבְי בְּיבְיִים בְּיוֹי שְּיבְבּי ב

(פסוק א) (פסוק א)

<u>יג וַיִּ</u>סְעוּ מִדָּפְקָה וַיַּחֲנוּ בְּאָלוּשׁ:

(במדבר לג,יג)

(סדר עולם פרק ה, ימות עולם סק"י)

הקדמה לספר הזוהר - רבי יהודה לייב הלוי אשלג זצוללה"ה.

כב) ואלו ג' מיני רצונות מצוים על פי רוב בכל מין האדם, אלא שמתמזגים בכל אחד בשיעורים אחרים, ומכאן כל השינוים שבין אדם לאדם. וממדות הגשמיות יש להקיש ג"כ למדות העצמים הרוחניים לפי ערכם הרוחני.

כג) באופן שגם נפשות בני אדם, הרוחניות, אשר מכח לבושי אור חוזר שמקבלות מעולמות העליונים שמשם באות, אין להן אלא רצון להשפיע נ"ר ליוצרן, שהרצון הזה הוא מהות ועצם הנפש, כנ"ל, נמצא אחר שמתלבשת בגוף האדם, היא מולידה בו צרכים ומחשבות והשכלות, למלאות הרצון להשפיע שלה בכל מלואו. דהיינו להשפיע נ"ר ליוצרה כפי מדת גדלו של הרצון שבה.

כד) ובהיות עצם ומהות הגוף רק רצון לקבל לעצמו, וכל מקריו וקניניו הם מלואים של הרצון לקבל הזה המקולקל, שלא נברא מלכתחילה, אלא כדי לבערו ולכלותו מהעולם בכדי לבא למצב הג' השלם שבגמר התיקון, ע"כ הוא בן תמותה כלה ונפסד, הוא וכל קניניו עמו, כצל עובר שאינו מניח אחריו כלום. ובהיות עצם ומהות של הנפש רק רצון להשפיע, וכל מקריה וקניניה הם מלואים של הרצון להשפיע ההוא, שהוא כבר קיים ועומד במצב הא' הנצחי, וכן במצב הג' העתיד לבא, לפיכך אינה כלל בת תמותה ובת חילוף, אלא היא וכל קניניה עמה, המה נצחיים חיים וקיימים לעד, ואין ההעדר פועל עליהם כלום בשעת מיתת הגוף, ואדרבה, העדר צורת הגוף המקולקל, מחזק אותה ביותר ותוכל לעלות אז למרומים לגן עדן. ונתבאר היטב, שהשארת הנפש אינה תלויה כלל וכלל במושכלות שקנתה, כדברי הפלוסופים הנ"ל, אלא נצחיותה היא בעצם מהותה בלבד, דהיינו בהרצון להשפיע שהוא מהותה. וענין המושכלות שקנתה הן שכרה, ולא עצמותה.

עץ החיים - פירוש הסולם על הזוהר, קדושים דף פ' ע"א.

א) ויאמר ה' אל וגו': ויאמר ה' אל משה וגו' לנפש לא יטמא בעמיו. א"ר יוסי, מהו הטעם, שזה, הוא כנגד זה שכתוב למעלה, ואיש או אשה כי יהיה בהם אוב או ידעוני מות יומתו, שהסמיך אליו הכתוב, אמור אל הכהנים. וחשיב, כיון שהזהיר את ישראל שיקדשו עצמם בכל, הזהיר גם לכהנים שיקדשו עצמם וכן ללוים. מאין לנו, לכהנים. כי כתוב אמור אל הכהנים. ומאין לנו, ללוים. כי כתוב, ואל הלוים תדבר ואמרת אליהם. כדי שימצאו כולם צדיקים קדושים וטהורים.

ב) אמור אל הכהנים בני אחרן: שואל, מהו הטעם שכתוב כאז, בני אהרו, וכי

אביעה חידות מני קדם

אהרן.

חידון לפרשת "הבית" (מלכים-א' פרקים ו-ט,א) מקבילה ל-אמור על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

א. אכי זוכיונות כיבית היו בנוסף עכי כך ששקפים גבנו

> ב. בצכעות שכ^ר מה עשו את הרצפה

גֿ. עָּם טוּרים שֶּׁר^{ֻׁ} מֵה את המצר בנה

ד. המקום שבו הארון היה איך הוא היה נקרא

איני יודע שהם בני אהרן. ומשיב, אלא בני

אהרן, מלמדנו, ולא בני לוי. כי אהרן הוא

התחלה לכל כהני העולם. כי בו בחר הקב"ה מכל, כדי לעשות שלום בעולם, ומשום שדרכיו

של אהרו, העלו איתו לזה. כי כל ימיו של אהרז

היה משתדל להרבות שלום בעולם. ומשום

שדרכיו כך העלהו הקב"ה לזה, לכהונה, שיכנים

שלום בפמליא של מעלה. כי ע"י העבודה שלו.

הוא גורם זווג קב"ה ושכינתו, ונעשה שלום בכל

העולמות. ומשום זה, אמור אל הכהגים בני

ה. ביה כ'א יככיכור ואף הבית שבניתי כשבור

ו. מה שלמה עם כפיו עשה גגד ככ^ר קהל ישראל השמימה

לתגובות, הקדשות והערות: <u>or.david.way@gmail.com</u>

פתרונות לגליון הקודם ארזים, באר שבע, גבעון, דברות, הכבנון, ויקץ

מוקדש להצלחת: עדי בת שושנה נעמי, נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו, ניצן בן אילנה, אריאלה אילת בת אילנה, לרפואת חיים דב בן ציפורה, גבריאל בן אלישבע חפצי. לזרע בר קיימא: יפית חיהבת יהודית, חיים חי בן אבלין יהודית. ולרפואת כלל חולי עמו ישראל.לקבלת העלון בדוא"ל נא לשלוח לכתובת: guy.zwerdling@gmail.com

שבת שלום